

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 30. apríla 2019*

„Žaloba o neplatnosť – Spoločná rybárska politika – Zachovanie zdrojov – Medzinárodný dohovor o zachovaní atlantických tuniakov – Celkové povolené výlovy (TAC) stredomorského mečiara veľkého – Nariadenie (EÚ) 2017/1398 – Stanovenie rybolovných možností na rok 2017 – Výlučná právomoc Únie – Stanovenie referenčného obdobia – Spoľahlivosť základných údajov – Rozsah súdneho preskúmania – Článok 17 ZEÚ – Spravovanie záujmov Únie v rámci medzinárodných orgánov – Zásada relatívnej stability – Podmienky uplatňovania – Zásady zákazu retroaktivity, legitímnej dôvery a zákazu diskriminácie“

Vo veci C-611/17,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ podaná 23. októbra 2017,

Talianska republika, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

žalobkyňa,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: F. Naert a E. Moro, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Španielske kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne V. Ester Casas, neskôr M. J. García-Valdecasas Dorrego, splnomocnené zástupkyne,

Európska komisia, v zastúpení: F. Moro a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnené zástupkyne,

vedľajší účastníci konania,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredsedníčka R. Silva de Lapuerta, predsedovia komôr J.-C. Bonichot, A. Arabadžiev, E. Regan, C. Toader (spravodajkyňa) a C. Lycourgos, sudcovia E. Juhász, M. Ilešič, J. Malenovský, E. Levits, L. Bay Larsen, P. G. Xuereb, N. Piçarra a L. S. Rossi,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

* Jazyk konania: taliančina.

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez ústneho pojednávania a bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou sa Talianska republika domáha zrušenia nariadenia Rady (EÚ) 2017/1398 z 25. júla 2017, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) 2017/127, pokiaľ ide o určité rybolovné možnosti (Ú. v. EÚ L 199, 2017, s. 2, ďalej len „napadnuté nariadenie“).

Právna úprava

Dohovor ICCAT

- 2 Rozhodnutím Rady 86/238/EHS z 9. júna 1986 (Ú. v. ES L 162, 1986, s. 33; Mim. vyd. 04/001, s. 205) Európska únia pristúpila k Medzinárodnému dohovoru o zachovaní atlantických tuniakov, zmenenému protokolom pripojeným k záverečnému aktu z konferencie splnomocnených zástupcov zmluvných štátov k dohovoru podpísanému v Paríži 10. júla 1984 (ďalej len „Dohovor ICCAT“).

Nariadenie o SRP

- 3 Odôvodnenia 35 až 37 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1380/2013 z 11. decembra 2013 o spoločnej rybárskej politike, ktorým sa menia nariadenia Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a zrušujú nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutie Rady 2004/585/ES (Ú. v. EÚ L 354, 2013, s. 22, ďalej len „nariadenie SRP“), stanovujú:

„(35) Vzhľadom na nepriaznivú hospodársku situáciu v odvetví rybolovu a na závislosť určitých pobrežných spoločenstiev od rybolovu je potrebné zabezpečiť relatívnu stabilitu rybolovných činností, a to rozdelením rybolovných možností medzi členské štáty na základe predvídateľného podielu populácií rýb pre každý členský štát.

(36) Takouto relatívnou stabilitou rybolovných činností by sa malo vzhľadom na premenlivý charakter biologického stavu populácií zabezpečiť a v plnej miere zohľadniť splnenie konkrétnych potrieb regiónov, v ktorých sú miestne spoločenstvá obzvlášť závislé od rybárstva a s ním súvisiacich činností, ako rozhodla Rada vo svojej rezolúcii z 3. novembra 1976 [o určitých externých aspektoch vytvorenia 200-míľovej rybolovnej zóny v Spoločenstve, ktoré nadobudlo účinnosť 1. januára 1977 (Ú. v. ES C 105, 1981, s. 1)], a najmä v jej prílohe VII.

(37) Preto by sa pojem relatívna stabilita mal chápať v tomto zmysle.“

- 4 Článok 2 uvedeného nariadenia o SRP, nazvaný „Ciele“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Spoločnou rybárskou politikou [(SRP)] sa zabezpečuje, aby boli rybolovné a akvakultúrne činnosti dlhodobou environmentálne udržateľné a riadili sa spôsobom, ktorý je v súlade s cieľmi, ktorými je dosiahnuť hospodársky a sociálny prínos a prínos v oblasti zamestnanosti, a prispieť k dostupnosti dodávok potravín.

2. V rámci spoločnej rybárskej politiky sa na riadenie rybárstva uplatňuje prístup predbežnej opatrnosti a cieľom tejto politiky je zabezpečiť, aby sa pri využívaní živých morských biologických zdrojov populácií lovených druhov obnovovali a udržiavali nad úrovňami, pri ktorých možno dosiahnuť maximálny udržateľný výnos.“

- 5 Článok 16 tohto nariadenia, nazvaný „Rybolovné možnosti“, vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Rybolovnými možnosťami pridelenými členským štátom sa jednotlivým členským štátom zabezpečuje relatívna stabilita rybolovných činností v súvislosti s každou populáciou rýb alebo každým druhom rybolovu. Pri pridelení nových rybolovných možností sa zohľadňujú záujmy každého členského štátu.“

Nariadenie č. 2371/2002

- 6 Podľa článku 48 nariadenia o SRP sa týmto nariadením zrušuje nariadenie Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu (Ú. v. ES L 358, 2002, s. 59; Mim. vyd. 04/005, s. 460). Článok 20 posledného uvedeného nariadenia s názvom „Pridelovanie príležitostí na rybolov“ stanovoval:

„1. Rada rozhodujúca kvalifikovanou väčšinou na návrh Komisie rozhodne o limitoch pre úlovky a/alebo výlov a o rozdelení príležitostí na rybolov medzi členské štáty, ako aj o podmienkach súvisiacich s týmito limitmi. Príležitosti na rybolov sa rozdelia medzi členské štáty takým spôsobom, aby sa pre každý členský štát zabezpečila relatívna stabilita rybárskych činností pre každý druh rýb alebo pre každú oblasť rybolovu.

2. Keď Komisia stanoví nové príležitosti na rybolov, Rada rozhodne o rozdelení týchto príležitostí, berúc do úvahy záujmy každého členského štátu.

...“

Nariadenie 2017/127

- 7 Nariadenie Rady (EÚ) 2017/127 z 20. januára 2017, ktorým sa na rok 2017 stanovujú rybolovné možnosti pre určité populácie rýb a skupiny populácií rýb uplatniteľné vo vodách Únie a v prípade rybárskych plavidiel Únie aj v určitých vodách nepatriacich Únii (Ú. v. EÚ L 24, 2017, s. 1) vo svojej prílohe I D s názvom „Oblasť dohovoru ICCAT“, predtým, ako bolo toto nariadenie zmenené napadnutým nariadením, spresňovalo, pokiaľ ide o rybolov mečiara veľkého v Stredozemnom mori (ďalej len „stredomorský mečiar veľký“), že „[celkové povolené výlovy (TAC)] prijaté v rámci [Medzinárodnej komisie pre zachovanie atlantických tuniakov] pre stredomorského mečiara veľkého... sa nepridelujú [zmluvným stranám, spolupracujúcim nezmluvným stranám, subjektom alebo rybolovným subjektom] ICCAT, a preto ich podiel Únie nie je určený“. Táto príloha tiež spresňovala, že TAC týkajúci sa tohto druhu stanovila ICCAT na 10 500 ton ročne.

Napadnuté nariadenie

- 8 Odôvodnenia 9 až 12 napadnutého nariadenia znejú:

„(9) Na svojom výročnom zasadnutí v roku 2016 prijala [ICCAT] odporúčanie 16-05 (ďalej len ‚Odporúčanie 16-05‘), ktorým sa stanovil TAC pre [stredomorského] mečiara veľkého (*Xiphias gladius*)... na 10 500 ton a zriadila pracovná skupina s cieľom zaviesť spravodlivý a nestranný

system pridelenia TAC pre [stredomorského] mečiara veľkého, stanoviť kvóty pridelené zmluvným stranám, spolupracujúcim nezmluvným stranám, subjektom alebo rybolovným subjektom na rok 2017 a zriadiť mechanizmus na riadenie TAC.

- (10) Únia v liste adresovanom sekretariátu ICCAT 23. decembra 2016 potvrdila, že začne vykonávať odporúčanie 16-05 1. januára 2017. Únia konkrétne potvrdila, že v roku 2017 začne uplatňovať aj obdobie zákazu rybolovu [stredomorského] mečiara veľkého... uvedené v odseku 11 odporúčania 16-05 od 1. januára do 31. marca. Preto je vhodné zaviesť takéto obdobie zákazu rybolovu ako podmienku funkčne prepojenú s určovaním a pridelením rybolovných možností [stredomorského] mečiara veľkého.
 - (11) Pracovná skupina zriadená podľa odporúčania 16-05 sa stretla 20. až 22. februára 2017 a navrhla kľúč na rozdeľovanie úlovkov, ako aj kompromis na riadenie využívania kvót na rok 2017. Ako súčasť tohto kompromisu bol podiel Únie stanovený na 70,756 % TAC stanoveného komisiou ICCAT, čo v roku 2017 predstavuje 7 410,48 ton. Preto je vhodné zaviesť do práva Únie podiel Únie a stanoviť kvóty pre členské štáty. Pridelenie by sa malo zakladať na historických úlovkoch v referenčnom období rokov 2012 až 2015.
 - (12) Obmedzenia výlovu stanovené v nariadení [2017/127] sa uplatňujú od 1. januára 2017. Aj ustanovenia zavedené týmto pozmeňovacím nariadením o obmedzeniach výlovu by sa teda mali uplatňovať od uvedeného dátumu. Takýmto spätným uplatňovaním nie sú dotknuté zásady právnej istoty a ochrany oprávnených očakávaní, keďže dotknuté rybolovné možnosti ešte neboli vyčerpané.“
- 9 Podľa článku 1 bod 2 tohto nariadenia sa príloha I D nariadenia 2017/127 mení a dopĺňa okrem iného v tom zmysle, že tabuľka rybolovných možností pre stredomorského mečiara veľkého, ktorá sa nachádza v tejto prílohe, sa nahrádza tabuľkou stanovujúcou okrem iného, že podiel TAC pre tento druh vyhradený Únii v roku 2017 je 7 410,48 tony a kvóta pre Taliansko je vo výške 3 736,26 tony.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 10 Až do konca roku 2016 uplatniteľné odporúčania ICCAT stanovovali v súvislosti so stredomorským mečiarom veľkým len ochranné technické opatrenia, bez stanovenia TAC.
- 11 V nadväznosti na rokovania na výročnom zasadnutí komisie ICCAT, ktoré sa konalo v novembri 2016, sa zmluvné strany, spolupracujúce nezmluvné strany, subjekty a rybolovné subjekty dohovoru ICCAT (ďalej len „ZS“), pri zohľadnení najnovších vedeckých hodnotení uskutočnených v rámci stáleho výboru pre výskum a štatistiku, ktorý je jedným z orgánov ICCAT, rozhodli prijať v rámci odporúčania 16-05 nový viacročný plán pre rybolov a ochranu populácie stredomorského mečiara veľkého, a to počnúc rokom 2017 stanovením TAC na úrovni 10 500 ton, vypočítaného na základe historických úlovkov za roky 2010 až 2015.
- 12 Dňa 20. februára 2017 sa začali v Madride (Španielsko) medzinárodné rokovania, na ktorých bola Únia zastúpená generálnym riaditeľstvom Komisie pre námorné záležitosti a rybárstvo. Tieto rokovania sa ukončili rozhodnutím zaviesť systém pridelenia TAC so zohľadnením priemernej úrovne úlovkov stredomorského mečiara veľkého v rokoch 2010 až 2014 ako základu pre výpočet. Na záver týchto rokovaní Únia získala na rok 2017 kvótu 70,756 % z TAC na úrovni 10 500 ton.
- 13 Dňa 18. apríla 2017 bolo uzavreté písomné konanie v elektronickej forme, ktorým ZS formálne schválili rozdelenie tohto TAC, čím sa stanovilo pridelenie úradných kvót výlovu stredomorského mečiara veľkého pre Úniu na úrovni 7 410,48 tony na rok 2017.

- 14 Dňa 18. júla 2017 Komisia oznámila dotknutým členským štátom, že hlasovanie bolo vyhlásené za neplatné v dôsledku námietok procesnej povahy, a preto sa uskutoční nové hlasovanie.
- 15 Dňa 25. júla 2017 Rada prijala napadnuté nariadenie.
- 16 V rovnaký deň obežníkom adresovaným ZS sekretariát ICCAT formálne oznámil, že pôvodné hlasovanie je neplatné, pričom dátum ďalšieho hlasovania bude stanovený neskôr. Obežníkom zo 7. augusta 2017 bol tento dátum stanovený najprv na 2. septembra, a následne bol odložený na 2. október, a to z dôvodu nedosiahnutia požadovaného kvóra.
- 17 Napokon novým obežníkom z 9. októbra 2017 sekretariát ICCAT oznámil ZS, že kvórum bolo dosiahnuté a že v dôsledku toho bola s konečnou platnosťou schválená dohoda o rozdelení TAC tak, ako bolo stanovené na základe výsledku medzinárodných rokovaní v Madride.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

- 18 Talianska republika navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnuté nariadenie, a osobitne jeho odôvodnenia 9 až 12, článok 1 bod 2 v rozsahu, v akom mení prílohu I D nariadenia (EÚ) 2017/127, ako aj bod 3 prílohy napadnutého nariadenia, a
 - uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania.
- 19 Rada navrhuje, aby Súdny dvor:
- v prvom rade zamietol žalobu,
 - subsidiárne, ak by napadnuté nariadenie bolo zrušené, pokiaľ ide o stredomorského mečiara veľkého, nariadil zachovať účinky týchto ustanovení, a
 - uložil Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.
- 20 Rozhodnutiami z 26. januára 2018 a z 26. februára 2018 sa Španielskemu kráľovstvu a Komisii povolil vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Rady.
- 21 Návrhom z 20. augusta 2018 Talianska republika podľa článku 16 ods. 3 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie požiadala, aby bola táto vec pridelená veľkej komore.

O žalobe

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 1 rozhodnutia 86/238

Argumentácia účastníkov konania

- 22 Podľa Talianskej republiky je napadnuté nariadenie nezákonné, keďže Rada sa považovala za povinnú prijať toto nariadenie z dôvodu, že bola viazaná rozhodnutím o rozdelení TAC stredomorského mečiara veľkého medzi ZS, prijatým v rámci ICCAT. V čase prijatia napadnutého nariadenia však takáto povinnosť neexistovala, keďže hlasovanie z apríla 2017, ktorým sa schvaľuje toto rozdelenie, bolo zrušené zo strany ICCAT v júli toho istého roka, pričom Komisia si bola vedomá tejto okolnosti, keďže o nej informovala členské štáty listom z 18. júla 2017. Z toho podľa nej vyplýva, že Komisia sa vo

svojom návrhu nariadenia Rady z 3. júla 2017, ktorým sa mení nariadenie 2017/127, pokiaľ ide o určité rybolovné možnosti [COM (2017) 356 final, ďalej len „návrh nariadenia“], odvolávala na neexistujúci medzinárodný záväzok, ktorý teda nemohol zaväzovať Radu.

- 23 Podľa Talianskej republiky Rada tým, že prijala napadnuté nariadenie na základe tohto nesprávneho predpokladu, porušila rozhodnutie 86/238 a akty, na ktoré odkazuje. Pri neexistencii riadne schváleného rozhodnutia ICCAT nebola Únia nijako viazaná povinnosťou dodržiavať návrhy, ktoré boli stále v procese schvaľovania. Okrem toho Talianska republika podotýka, že odôvodnenie 11 tohto nariadenia neodkazuje na rozdelenie riadne schválené ICCAT, ale len na návrh zo zasadnutia pracovnej skupiny, ktoré sa konalo od 20. do 22. februára 2017.
- 24 Rada tvrdí, že v rámci ICCAT existovala dohoda medzi ZS o rozdelení TAC pre stredomorského mečiara veľkého. Napriek tomu, že k formálnemu prijatiu tejto dohody došlo napokon až v októbri 2017, nič podľa nej nenasvedčuje tomu, že by tento časový odstup mal vplyv na obsah tohto rozdelenia, keďže konečné rozhodnutie ICCAT uvádza rovnaké rozdelenie. Okrem toho, ak by Rada čakala na túto formálnu dohodu v rámci ICCAT pri stanovení rybolovných možností, na ktoré sa vzťahuje napadnuté nariadenie, všetci rybári Únie by sa ocitli v neistej situácii, ktorá by mohla trvať až do konca roku 2017. Táto inštitúcia teda mohla legitímne vychádzať z tohto rozdelenia ešte pred jeho formálnym prijatím v rámci ICCAT a predtým, ako sa Únia stala viazanou rozhodnutím ICCAT.
- 25 Uvedená inštitúcia ďalej poznamenáva, pričom v tomto ohľade sa k nej pripája Španielske kráľovstvo vo svojom vyjadrení vedľajšieho účastníka konania, že Únia by porušila svoje povinnosti vyplývajúce z dohovoru ICCAT a rozhodnutia 86/238 len vtedy, ak by stanovila rybolovné možnosti nad rámec tých, ktoré Únii určila ICCAT, čo sa nestalo.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 26 Na úvod je potrebné pripomenúť, že v súlade s článkom 3 ods. 1 písm. d) ZFEÚ má Únia výlučnú právomoc v oblasti „ochran[y] morských biologických zdrojov v rámci spoločnej politiky rybného hospodárstva“.
- 27 Je potrebné tiež pripomenúť, že v oblasti rybolovu má normotvorca Únie širokú mieru voľnej úvahy, ktorá zodpovedá politickým úlohám, ktoré mu ukladajú články 40 až 43 ZFEÚ. Z toho vyplýva, že preskúmanie súdu Únie sa musí obmedziť na overenie, či dotknuté opatrenie nevykazuje zjavné chyby alebo neviedlo ku zneužitiu právomoci, alebo či normotvorca zjavne neprekročil medze svojej voľnej úvahy. Zákonnosť takéhoto opatrenia môže totiž ovplyvniť len zjavná neprímeranosť opatrenia prijatého v tejto oblasti vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušná inštitúcia sleduje (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. marca 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, body 80 a 81, ako aj citovanú judikatúru).
- 28 V tejto súvislosti nemožno tvrdiť, že sa Rada považovala za povinnú prijať napadnuté nariadenie na základe právne záväzného rozhodnutia prijatého v rámci ICCAT vzhľadom na to, že odôvodnenie 11 tohto nariadenia neodkazuje na takéto rozdelenie riadne schválené ICCAT, ale ako uvádza aj samotná Talianska republika, len na návrh rozdelenia zo zasadnutia pracovnej skupiny, ktoré sa konalo od 20. do 22. februára 2017. Z tohto odôvodnenia teda vyplýva, že Rada mala v úmysle predvídať formálne prijatie rozhodnutia týkajúceho sa rozdelenia TAC medzi ZS zo strany ICCAT.
- 29 Okrem toho vzhľadom na skutočnosť, že oblasť, na ktorú sa vzťahuje napadnuté nariadenie, patrí do výlučnej právomoci Únie, pričom jej normotvorca disponuje v tejto oblasti širokou mierou voľnej úvahy, v každom prípade nebolo potrebné, aby Rada vyčkávala na formálne prijatie právne záväzného rozhodnutia ICCAT predtým, ako pridelí kvóty rybolovu členským štátom. Vzhľadom na to, že stanovenie týchto kvót patrí do jej právomoci, ich totiž môže prijať.

- 30 Z toho vyplýva, že hoci je nesporné, že v deň prijatia napadnutého nariadenia neexistovalo rozhodnutie ICCAT, táto okolnosť nemohla brániť Rade prijať v oblasti, v ktorej disponuje širokou mierou voľnej úvahy, opatrenia, ktoré považovala za nevyhnutné na dosiahnutie cieľov SRP (pozri analogicky rozsudok z 11. januára 2017, Španielsko/Rada, C-128/15, EU:C:2017:3, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 31 V každom prípade, ako správne poznamenáva Rada a Španielske kráľovstvo, Rada by porušila povinnosti vyplývajúce z rozhodnutia 86/238 len vtedy, ak by stanovila rybolovné možnosti nad rámec tých, ktoré Únii priznala ICCAT, čo nie je prípad prejednávanej veci.
- 32 V dôsledku toho musí byť prvý žalobný dôvod, ktorý uvádza Talianska republika, zamietnutý ako nedôvodný.

O druhom a piatom žalobnom dôvode, ktoré sú založené na nedostatku odôvodnenia napadnutého nariadenia

Argumentácia účastníkov konania

- 33 Týmito žalobnými dôvodmi, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, Talianska republika tvrdí, že ak by bolo potrebné vychádzať z toho, že Rada neprijala napadnuté nariadenie preto, že bola povinná ho prijať, ale vzhľadom na svoju vlastnú právomoc, toto nariadenie je nedostatočne odôvodnené.
- 34 V tejto súvislosti tento členský štát najprv tvrdí, že vzhľadom na zásadu relatívnej stability bola Rada povinná vhodným spôsobom odôvodniť zásah do záujmov rybárov Únie tým, že akceptovala pre Úniu podiel vo výške 70,756 % TAC, o ktorom sa rozhodlo v rámci ICCAT, zatiaľ čo v rokoch 2010 až 2014 úlovky stredomorského mečiara veľkého pripísateľné všetkým rybárom dosahovali minimálne 75 % úlovku. Napadnuté nariadenie pritom v tejto súvislosti neobsahuje nijaké odôvodnenie, pričom jeho odôvodnenie 11 sa obmedzuje len na konštatovanie, že „je vhodné zaviesť do práva Únie podiel Únie a stanoviť kvóty pre členské štáty“.
- 35 Ďalej hoci ICCAT pri stanovení TAC na rok 2017 pre stredomorského mečiara veľkého na úrovni 10 500 ton vychádzala z histórie úlovkov tohto druhu počas rokov 2010 až 2014, Rada mala v súlade s jej oznámenou snahou prebrať rozhodnutia ICCAT do práva Únie, určiť rozdelenie podielu TAC pripadajúceho Únii v objeme 7 410,48 tony medzi členské štáty, a to na základe historických úrovní úlovkov dosiahnutých každým členským štátom v tých istých rokoch. Z toho podľa Talianskej republiky vyplýva, že napadnuté nariadenie je v rozsahu, v akom vo svojom odôvodnení 11 uvádza, že referenčným obdobím sú roky 2012 až 2015, nedostatočne odôvodnené.
- 36 Napokon napadnuté nariadenie nevysvetľuje, prečo normotvorca Únie považuje len toto posledné uvedené referenčné obdobie za „spoľahlivé“, hoci v rokovaní v rámci ICCAT predstavovali, so súhlasom Komisie, zvolené obdobie roky 2010 až 2014.
- 37 Rada sa domnieva, že tvrdenia predložené Talianskou republikou na podporu jej druhého a piatego žalobného dôvodu nesmerujú k nedostatku odôvodnenia napadnutého nariadenia, ale čiastočne k jeho kritike, pokiaľ ide o jeho dôvodnosť. Tieto tvrdenia by sa podľa nej v tomto rozsahu mali vyhlásiť za neúčinné. V každom prípade podľa nej zo žaloby a jej príloh jasne vyplýva, že Talianska republika si bola plne vedomá všetkých diskusií, ktoré viedli k vyhradeniu podielu TAC, pokiaľ ide o stredomorského mečiara veľkého, v objeme 7 410,48 tony pre Úniu na rok 2017 z celkového objemu TAC 10 500 ton, a následne k rozdeleniu tohto podielu medzi členské štáty, a že poznala dôvody tak tohto vyhradenia, ako aj tohto rozdelenia.

38 Španielske kráľovstvo uvádza, že Talianska republika môže nesúhlasiť s vyhradením podielu TAC pre Úniu z dôvodu, že z neho vyplýva zníženie rybolovných možností pridelených Únii ako celku a ujma osobitne pre Taliansku republiku. Na druhej strane tento členský štát nemôže účinne tvrdiť, že toto rozhodnutie ICCAT nie je odôvodnené, a to vzhľadom na to, že jeho východiskové predpoklady sú uvedené v odôvodneniach napadnutého nariadenia.

Posúdenie Súdnyim dvorom

39 Svojím druhým a piatym žalobným dôvodom Talianska republika tvrdí, že napadnuté nariadenie je nedostatočne odôvodnené, keďže Rada jednak neuviedla dôvody, pre ktoré súhlasila s tým, že pokiaľ ide o stredomorského mečiara veľkého rybolovné možnosti pre Úniu budú obmedzené na 7 410,48 tony z celkového TAC stanoveného na úrovni 10 500 ton, hoci tento TAC stanovila ICCAT na základe rokov 2010 až 2014, pričom percentuálny podiel úlovkov stredomorského mečiara veľkého pripísateľných rybárom Únie počas tohto obdobia bol vyšší, a jednak vzhľadom na to, že toto nariadenie konkrétne neuvádza, prečo sa podiel týchto 7 410,48 tony priznaný členským štátom stanovil na základe úrovni výlovu v rokoch 2012 až 2015, čím vznikla Talianskej republike značná ujma.

40 V prvom rade podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ods. 2 ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe predmetného právneho aktu a musí jasne a jednoznačne vyjadrovať úvahy orgánu, ktorý vydal právny akt, aby mohli dotknuté osoby porozumieť dôvodom prijatého opatrenia a aby mohol príslušný súd vykonať svoje preskúmanie. Nevyžaduje sa však, aby odôvodnenie uvádzalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 ods. 2 ZFEÚ, sa musí posudzovať nielen vzhľadom na jeho slovné znenie, ale i na jeho celkový kontext, ako aj vzhľadom na všetky právne predpisy v danej oblasti (rozsudok zo 17. marca 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, bod 58 a citovaná judikatúra).

41 To platí o to viac v prípade, keď sa členské štáty úzko zapájali do procesu vypracovania sporného aktu, a teda poznajú dôvody, ktoré sú jeho základom (rozsudok z 25. októbra 2001, Taliansko/Rada, C-120/99, EU:C:2001:567, bod 29 a citovaná judikatúra).

42 Preto rozsah povinnosti uviesť odôvodnenie závisí od právnej povahy príslušného aktu, pričom pri právnych aktoch všeobecnej povahy sa odôvodnenie môže obmedziť na jednej strane na uvedenie celkovej situácie, ktorá viedla k ich prijatiu, a na druhej strane na uvedenie všeobecných cieľov, ktoré majú byť dosiahnuté. V tejto súvislosti Súdny dvor už spresnil, že je neprimerané vyžadovať zvláštne odôvodnenie pre rôznu voľbu použitých techník, keď z napadnutého aktu je zrejmý základný cieľ sledovaný inštitúciou (rozsudok z 22. novembra 2018, Swedish Match, C-151/17, EU:C:2018:938, bod 79 a citovaná judikatúra).

43 V prejednávanej veci je potrebné jednak zdôrazniť, že odôvodnenia 9 až 11 napadnutého nariadenia odrážajú kontext, v ktorom sa rozhodlo o pridelení TAC Únii a jeho rozdelení medzi členské štáty, a to prostredníctvom výslovného odkazu na rokovania v rámci pracovnej skupiny ICCAT s cieľom vypracovať systém spravodlivého a nestranného pridelovania TAC pre stredomorského mečiara veľkého, ako aj na záväzok Únie vykonávať výsledok kompromisu dosiahnutého v rámci ICCAT, pokiaľ ide o toto pridelenie na rok 2017.

44 Okrem toho ako vyplýva z jej písomných podaní Talianskej republiky, tento členský štát bol úzko zapojený do rozhodovacieho procesu určovania a pridelovania TAC pre stredomorského mečiara veľkého na úrovni 7 410,48 tony tak v rámci ICCAT, ako aj pokiaľ ide o rozdelenie tejto tonáže medzi členské štáty v rámci Únie. Počas rôznych etáp tohto procesu, najmä v období od februára do apríla 2017, mala talianska delegácia možnosť vyjadriť tiež svoje obavy, pokiaľ ide o výber navrhovaných kritérií rozdelenia.

- 45 Pokiaľ ide o rokovania v rámci ICCAT, ako bolo pripomenuté v bode 12 tohto rozsudku, zo systému pridelovania TAC, ktorý je výsledkom rokovaní v Madride (Španielsko) v roku 2017 v rámci pracovnej skupiny pre rybolov stredomorského mečiara veľkého, vyplýva, že Talianska republika mala vedomosť o tom, že tonáž vyplývajúca z rokovaní s ostatnými ZS bola veľmi podobná tonáži zodpovedajúcej historickému objemu úlovku stredomorského mečiara veľkého rybármi EÚ, pričom odchýlka tejto tonáže v niektorých bodoch od historických štatistík bola odôvodnená na základe iných kritérií stanovených v rámci ICCAT, zahŕňajúcich okrem iného historické úsilie ZS o riadenie rybolovu, vrátane v niektorých prípadoch uplatňovania prísnejších pravidiel, ako sú pravidlá stanovené ICCAT, ako aj sociálno-ekonomických aspektov.
- 46 Pokiaľ ide o rozdelenie podielu TAC vyhradeného Únii medzi členské štáty, Talianska republika poznala tak jeho dôvody, ako aj metódu. Pokiaľ ide osobitne o vylúčenie rokov 2010 až 2011 z referenčného obdobia, zo žaloby vyplýva, že Talianska republika bola informovaná o rokovaníach o námietkach týkajúcich sa údajov za toto obdobie v rozsahu, v akom tieto údaje neboli považované za spoľahlivé v dôsledku indícií o neoprávnených úlovkoch, pričom v tejto súvislosti prejavila svoj nesúhlas v liste zaslanom Komisii v apríli 2017.
- 47 Za týchto okolností Talianska republika nemôže tvrdiť, že nepoznala dôvody, z ktorých vychádzal tento rozhodovací postup, a tým prijatie napadnutého nariadenia.
- 48 V druhom rade, keďže podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora povinnosť odôvodnenia stanovená v článku 296 ods. 2 ZFEÚ je zásadnou formálnou náležitosťou, ktorú treba odlišiť od otázky dôvodnosti odôvodnenia patriacej pod otázku samotnej zákonnosti sporného aktu (rozsudok zo 17. marca 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, bod 60 a citovaná judikatúra), pričom niektoré tvrdenia uvedené Talianskou republikou na podporu druhého a piateho žalobného dôvodu nesmerujú k spochybneniu odôvodnenie napadnutého nariadenia, ale dôvodnosti výberu referenčného obdobia, tieto tvrdenia budú preskúmané v rámci šiesteho žalobného dôvodu.
- 49 Z toho vyplýva, že druhému a piatemu žalobnému dôvodu nie je možné vyhovieť.

O šiestom žalobnom dôvode založenom na porušení zásady proporcionality a nesprávnom posúdení skutkového stavu

Argumentácia účastníkov konania

- 50 Talianska republika tvrdí, že za predpokladu, že rozhodnutie normotvorcu Únie uvedené v odôvodnení 11 napadnutého nariadenia zvolí ako referenčné obdobie roky 2012 až 2015 na účely stanovenia rybolovných možností týkajúcich sa stredomorského mečiara veľkého v rámci dotknutých členských štátov, bolo odôvodnené okolnosťou, že údaje týkajúce sa úlovkov tohto druhu uskutočnených počas týchto rokov boli neplatné, pokiaľ ide o Taliansko, toto rozhodnutie sa sčasti vyznačuje zjavným porušením zásady proporcionality. Hoci totiž môže byť legitímne vychádzať pri pridelovaní kvót medzi členské štáty zo spoľahlivých historických údajov o úlovkoch, a to v tom zmysle, že tieto údaje sa obmedzujú na „legálne“ úlovky, úplné vylúčenie dvoch rokov z referenčného obdobia je podľa nej neprimerané, keďže dovoľuje vylúčiť všetky legálne úlovky počas tohto obdobia. Okrem toho samotný predpoklad, že údaje za roky 2010 a 2011 boli skreslené v dôsledku spojenia legálnych a nelegálnych úlovkov, je podľa nej nesprávny, keďže tieto údaje akceptovala tak Komisia, ako aj ICCAT.
- 51 Rada uvádza, že pri neexistencii povinnosti zohľadniť konkrétne časové obdobie, a pri vylúčení rokov 2010 až 2011 vo vzťahu ku všetkým dotknutým členským štátom, otázka proporcionality vo vzťahu k uvedeným rokom podľa nej nevzniká. Okrem toho by bolo ťažké určiť časť legálneho a časť nelegálneho výlovu stredomorského mečiara veľkého, ku ktorým došlo v týchto rokoch. Napokon za predpokladu určitej stability výlovu by jeho legálna časť počas rokov 2010 a 2011 nemala byť zásadne

odlišná od úrovne legálneho výlovu v nasledujúcich rokoch. Vzhľadom na to, že nasledujúce roky boli zohľadnené, by výsledok nemal byť podstatne rozdielny. Podľa Rady teda nedošlo k porušeniu zásady proporcionality.

- 52 Táto inštitúcia okrem toho uvádza, že Súdny dvor v rozsudku z 29. októbra 2009, Komisia/Taliansko (C-249/08, neuvyverejnený, EU:C:2009:672), rozhodol, že Talianska republika si okrem iného tým, že nekontrolovala, nevykonávala inšpekciu a nedohliadala dostatočným spôsobom na výkon rybolovu, najmä pokiaľ ide o dodržiavanie ustanovení týkajúcich sa držby na palube a použitia vlečných sietí, a nezabezpečila dostatočným spôsobom to, aby boli prijaté primerané opatrenia proti osobám zodpovedným za porušenie právnej úpravy Únie v oblasti držby na palube a používania vlečných sietí, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z práva Únie. Napriek tomuto rozsudku existujú presné a súhlasné nepriame dôkazy, podľa ktorých tieto nedostatky pretrvávali aj v rokoch 2010 a 2011.
- 53 Španielske kráľovstvo poznamenáva, že skutočnosť, že ICCAT použila roky 2010 až 2014 v rámci referenčného obdobia na pridelenie podielu Únie na TAC pre stredomorského mečiara veľkého nezaväzuje Radu, aby vychádzala z rovnakého obdobia s cieľom vykonať rozdelenie kvót medzi jednotlivé členské štáty. Okrem toho sa podľa neho Talianska republika nevyjadrila k tomu, že v rokoch 2010 a 2011 bolo konštatované zvýšenie objemu úlovkov stredomorského mečiara veľkého v jej územných vodách pripísateľné používaniu nelegálneho zariadenia, ako sú napríklad unášané siete, čo by odôvodňovalo začatie konania o nesplnení povinnosti zo strany Komisie, a následne zaslanie formálnej výzvy tomuto členskému štátu z tohto dôvodu za uvedené roky.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 54 V rámci svojho šiesteho žalobného dôvodu Talianska republika vytýka Rade, že porušila zásadu proporcionality a vykonala nesprávne posúdenie skutkového stavu tým, že ako základ pre výpočet pomerného rozdelenia TAC vyhradeného Únii na rok 2017 medzi členské štáty použila historické údaje o úlovkoch stredomorského mečiara veľkého počas referenčného obdobia od roku 2012 do roku 2015, s vylúčením rokov 2010 a 2011.
- 55 Na úvod je potrebné pripomenúť, že zásada proporcionality, ktorá je súčasťou všeobecných zásad práva Únie, vyžaduje, aby akty inštitúcií Únie neprekračovali hranice toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie legitímnych cieľov sledovaných predmetnou právnou úpravou, pričom v situácii, keď existuje výber medzi viacerými primeranými opatreniami, treba zvoliť také opatrenie, ktoré je najmenej obmedzujúce, a spôsobené zásahy nesmú byť neprimerané vo vzťahu k sledovaným cieľom (rozsudok z 11. januára 2017, Španielsko/Rada, C-128/15, EU:C:2017:3, bod 71 a citovaná judikatúra).
- 56 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že pokiaľ ide o súdne preskúmanie podmienok uplatňovania tejto zásady, vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú má normotvorca Únie v oblasti spoločnej rybárskej politiky, zákonnosť takéhoto opatrenia môže ovplyvniť len zjavná neprimeranosť opatrenia prijatého v tejto oblasti vo vzťahu k cieľu, ktorý príslušná inštitúcia sleduje. Preto nie je podstatné, či opatrenie prijaté normotvorcom Únie bolo jediné alebo najlepšie možné, ale či bolo zjavne neprimerané (rozsudky z 23. marca 2006, Unitymark a North Sea Fishermen's Organisation, C-535/03, EU:C:2006:193, body 57 a 58, ako aj citovaná judikatúra, a z 11. januára 2017, Španielsko/Rada, C-128/15, EU:C:2017:3, bod 72 a citovaná judikatúra).
- 57 Okrem toho Súdny dvor už rozhodol, že ak Rada stanovuje TAC a rozdeľuje rybolovné možnosti medzi členské štáty, má vykonať komplexné hospodárske posúdenie, v rámci ktorého má širokú mieru voľnej úvahy. Za takých okolností sa diskrečná právomoc Rady nevzťahuje len na určenie povahy a dosahu predpisov, ktoré sa majú prijať, ale do určitej miery aj na zistenie východiskových údajov. Súdne preskúmanie výkonu takej právomoci sa musí obmedziť na skúmanie, či výkon tejto právomoci nebol

zjavne nesprávny alebo nedošlo k zneužitiu právomoci, alebo či dotknutý orgán zjavne neprekročil hranice svojej voľnej úvahy (rozsudok z 11. januára 2017, Španielsko/Rada, C-128/15, EU:C:2017:3, bod 46 a citovaná judikatúra).

- 58 V tomto prípade vzhľadom na túto širokú mieru voľnej úvahy skutočnosť, že ICCAT použila roky 2010 až 2014 ako referenčné obdobie na pridelenie podielu Únie na TAC pre stredomorského mečiara veľkého, nezaväzovala Radu, aby vychádzala z rovnakého obdobia s cieľom vykonať rozdelenie kvót medzi jednotlivé členské štáty.
- 59 Okrem toho je nesporné, že Súdny dvor už v rozsudku z 29. októbra 2009, Komisia/Taliansko (C-249/08, neuvverejnený, EU:C:2009:672), konštatoval, že počas obdobia od roku 1993 do roku 2005 Talianska republika v zásade opomenula vykonávať dostatočnú kontrolu, inšpekciu a dohľad na svojom území a vo vodách, na ktoré sa vzťahuje jej suverenita alebo právomoc, nad výkonom rybolovu, najmä vzhľadom na dodržiavanie ustanovení týkajúcich sa držby vlečných sietí na palube a ich používania, a dostatočne nezabezpečila, aby boli prijaté primerané opatrenia proti osobám zodpovedným za porušenie právnej úpravy Únie v oblasti držby vlečných sietí na palube a ich používania, najmä uložením odstrašujúcich sankcií voči uvedeným osobám. V dôsledku toho boli s cieľom posúdiť dodržiavanie tohto rozsudku zo strany Talianskej republiky úlovky za roky 2010 a 2011 predmetom dodatočných kontrol vykonaných Komisiou. Z nich vyplynulo, že nedostatky konštatované v tomto rozsudku pretrvávali aj počas obdobia po jeho vyhlásení. Na základe týchto kontrol Komisia začala v roku 2011 nové konanie o porušení povinnosti na základe článku 260 ods. 2 ZFEÚ, čo sa prejavilo najmä tým, že Talianskej republike zaslala v septembri 2011 formálnu výzvu. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že Komisia vykonala ďalšie inšpekcie na mieste v rokoch 2012 a 2013 s cieľom overiť záruky poskytnuté týmto členským štátom v rámci tohto konania, pokiaľ ide o zlepšenia v oblasti monitorovania a kontroly dodržiavania právnych predpisov zakazujúcich držbu a používanie vlečných sietí. Tieto inšpekcie však nepreukázali žiadne ďalšie prípady porušenia predpisov a konanie bolo ukončené v roku 2014.
- 60 Preto, aj napriek tomu, že Súdny dvor nekonštatoval na základe článku 260 ods. 2 ZFEÚ, že Talianska republika neprijala v rokoch 2010 a 2011 opatrenia na vykonanie rozsudku z 29. októbra 2009, Komisia/Taliansko (C-249/08, neuvverejnený, EU:C:2009:672), z kontextu pripomenutého v predchádzajúcom bode vyplýva, že Rada mohla vychádzať z toho, že údaje o úlovkoch za tieto roky sú ovplyvnené nepriamymi dôkazmi o nezrovnalostiach, a teda sa mohla rozhodnúť nezohľadniť tieto údaje pri rozdelení TAC vyhradeného Únii na rok 2017 medzi členské štáty, a to bez toho, aby prekročila širokú mieru voľnej úvahy, ktorou v tejto oblasti disponuje.
- 61 Okrem toho výhrady týkajúce sa vylúčenia rokov 2010 a 2011 nemôžu same osebe spochybníť zákonnosť voľby, ktorú Rada uskutočnila v prospech obdobia rokov 2012 až 2015, keďže Talianska republika neuviedla nijaké tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že toto obdobie je ako také zjavne nevhodné na účely rozdelenia kvót medzi dotknutými členskými štátmi.
- 62 Z toho vyplýva, že referenčné obdobie, ktoré zvolila Rada pri určení rozdelenia podielu TAC vyhradeného Únii na rok 2017 medzi členské štáty, nemôže byť považované za zjavne nevhodné.
- 63 Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné zamietnuť šiesty žalobný dôvod ako nedôvodný.

O treťom a ôsmom žalobnom dôvode založených na porušení článku 17 ZEÚ a článku 16 nariadenia o SRP, ako aj zásady riadnej správy vecí verejných

Argumentácia účastníkov konania

- 64 Týmito žalobnými dôvodmi, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, Talianska republika v prvom rade tvrdí, že napadnuté nariadenie porušuje článok 17 ZEÚ. Toto nariadenie totiž podľa nej porušuje spoločný záujem Únie, vzhľadom na to, že tak Komisia, ako aj Rada sa odvolávajú na „kompromis“, ku ktorému došlo v rámci ICCAT, ale nespresňuje, aký prospech by mala Únia z akceptovania drastického zníženia svojich rybolovných možností, pokiaľ ide o stredomorského mečiara veľkého. Existencia kompromisu podľa nej nevyhnutne predpokladá vzdanie sa určitej výhody s výhľadom na získanie inej výhody. V tomto prípade podľa Talianskej republiky nie je uvedené nariadenie výsledkom kompromisu, ale jednostranného obetovania záujmov Únie.
- 65 V druhom rade Talianska republika tvrdí, že za okolností prejednávanej veci sa uplatní osobitná zásada relatívnej stability zakotvená v článku 16 nariadenia o SRP a definovaná v odôvodneniach 35 až 37 rovnakého nariadenia. Z tejto zásady pritom podľa nej vyplýva, že keď sa stanoví kvóta pre ochranu určitého druhu rýb a budúcich rybolovných možností, mala by sa zohľadniť väčšinou zložitá ekonomická situácia, v ktorej sa nachádzajú komunity obzvlášť závislé od rybolovu tohto druhu. Na to je podľa Talianskej republiky potrebné nájsť rovnováhu medzi potrebou obmedziť rybolov tohto druhu, aby sa podporila obnova populácie, a sociálno-ekonomickými problémami, ktoré tieto obmedzenia môžu spôsobiť, čo v prejednávanej veci a pokiaľ ide o stredomorského mečiara veľkého, úplne absentuje. Okrem toho znížením historického podielu každého členského štátu, ktoré bolo nariadené súčasne so zavedením TAC na úrovni 10 500 ton a nových záväzných kvót, prišli rybári o akúkoľvek možnosť zvýšiť svoju produkciu nad túto celkovú hranicu, takže bolo pre rybárske odvetvie Únie nevyhnutné prinajmenšom udržať mieru dosiahnutú v minulosti.
- 66 Po tretie podľa Talianskej republiky došlo k porušeniu zásady riadnej správy vecí verejných, keďže opatrenie, ktoré prináša takú mieru negatívneho zásahu ako napadnuté nariadenie, nemalo byť prijaté bez prísneho technického posúdenia preukazujúceho, že len voľba rokov 2012 až 2015 ako referenčného obdobia mohla ako taká umožniť stanovenie rozdelenia podielu TAC vyhradeného Únii na základe spoľahlivých údajov, a preto ujma, ktorá v dôsledku tohto rozdelenia vznikla Talianskej republike, bola nevyhnutná.
- 67 Podľa Rady, hoci je pravda, že by bolo v záujme Únie, aby sa brali do úvahy iba údaje o úlovkoch uskutočnených počas referenčného obdobia, a to bez ohľadu na ich zákonnosť alebo iné relevantné faktory, pracovná skupina ICCAT vzala do úvahy aj ďalšie skutočnosti. V tejto súvislosti plán obnovy prijatý ICCAT obsahuje výslovný odkaz na sociálno-ekonomické dôsledky. Podľa nej je tiež potrebné zohľadniť skutočnosť, že obnova populácie stredomorského mečiara veľkého je najlepším spôsobom, ako zaručiť udržateľný a ziskový rybolov v budúcnosti.
- 68 Pokiaľ ďalej ide o zásadu relatívnej stability, táto inštitúcia sa rovnako ako Španielske kráľovstvo a Komisia domnieva, že dve vety uvedené v článku 16 ods. 1 nariadenia o SRP sa týkajú dvoch rozdielnych hypotéz. Prvá veta totiž podľa nej zakotvuje zásadu relatívnej stability, pokiaľ ide o jestvujúce rybolovné možnosti. Naopak druhá veta sa podľa Rady týka rozdelenia nových rybolovných možností. V prípade, že sa potvrdia nové rybolovné príležitosti, je podľa nej ešte potrebné po prvýkrát stanoviť kľúč na rozdelenie, pričom sa vezmú do úvahy záujmy každého členského štátu. Okrem toho sa táto zásada podľa Rady týka rozdelenia rybolovných možností medzi členské štáty, a nie ich rozdelenia medzi Úniou a iné strany. Uvedená zásada sa teda podľa nej v prejednávanej veci neuplatní.

- 69 Napokon, keďže Rada disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o voľbu referenčného obdobia, podľa nej nebola vôbec povinná preukázať, že zvolené obdobie ako jediné umožňuje určiť rozdelenie podielu TAC vyhradeného Únii medzi jednotlivé členské štáty na základe spoľahlivých údajov, ale nanajvýš, že výber tohto obdobia umožňuje dosiahnuť tento cieľ.
- 70 Španielske kráľovstvo sa domnieva, že dôvody voľby rokov 2012 až 2015 ako referenčného obdobia, ako aj s tým súvisiace vylúčenie rokov 2010 a 2011 už boli dostatočne vysvetlené, pričom Talianska republika nepreukázala, že Rada prekročila hranice voľnej úvahy, ktorou disponuje v danej oblasti, ani že sa dopustila zneužitia právomoci.
- 71 Komisia sa domnieva, že sa v žiadnom prípade jednostranne nevzdala záujmov Únie v rámci tohto rokovania a že návrh nariadenia nemôže byť považovaný za škodlivý pre záujmy Únie. Naopak, domnieva sa, že riadne presadzovala všeobecný záujem Únie pri vedení rokovaní v rámci ICCAT v súlade so zvereným mandátom a s prihliadnutím na vyššie záujmy Únie, ako je čo najrýchlejšia obnova populácie stredomorského mečiara veľkého v súlade s článkom 17 ZEÚ.
- 72 Talianska republika vo svojej replike zdôrazňuje, že článok 16 nariadenia o SRP sa má vykladať ako celok a že zatiaľ čo zásada relatívnej stability sa uplatní ako jediná určujúca pri existujúcich rybolovných možnostiach, pri stanovení nových rybolovných možností sa naopak spája s inými záujmami.
- 73 Rada vo svojej duplike uvádza, že práve pri zavedení TAC je potrebné po prvýkrát stanoviť kľúč prerozdelenia, berúc do úvahy záujmy každého členského štátu. Zo zavedenia TAC preto bez akejkoľvek pochybnosti vyplýva pridelenie „nových rybolovných možností“ v zmysle článku 16 nariadenia o SRP. Táto inštitúcia tiež dodáva, že keďže rozdelenie rybolovných možností medzi Úniou a tretími krajinami závisí od dohody s týmito krajinami, v oblasti vonkajších vzťahov nie je možné nanútiť uplatnenie zásady relatívnej stability ako vnútorného aspektu Únie. Rada sa domnieva, že táto zásada sa nevzťahuje na rozdelenie rybolovných možností medzi Úniou a ostatnými ZS v rámci ICCAT, ani na ich rozdelenie medzi členskými štátmi v rámci Únie pri zavedení nového TAC.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 74 V prvom rade, pokiaľ ide o porušenie článku 17 ZEÚ, je potrebné pripomenúť, že odsek 1 tohto ustanovenia stanovuje, že Komisia podporuje všeobecný záujem Únie a na tento účel sa ujíma vhodných iniciatív a vykonáva koordinačné, výkonné a riadiace funkcie v súlade s podmienkami ustanovenými v Zmluvách.
- 75 V súlade s článkom 2 nariadenia o SRP je v sektore rybolovu záujmom Únie okrem iného zabezpečenie udržateľného využívania a riadenia a ochrana morských biologických zdrojov a morského prostredia, s cieľom postupnej obnovy a zachovania populácií rýb nad úrovňami biomasy, pri ktorých možno dosiahnuť maximálny udržateľný výnos. Tieto ciele sleduje Únia okrem iného tým, že Rada na návrh Komisie prijíma opatrenia týkajúce sa stanovenia a rozdelenia rybolovných možností, akými sú opatrenia prijaté v rámci nariadenia 2017/127 a napadnutého nariadenia.
- 76 Sledovanie týchto cieľov musí byť zohľadnené aj v rámci vonkajších vzťahov EÚ v oblasti rybného hospodárstva, to znamená počas rokovaní vedených v rámci príslušných regionálnych organizácií. O takýto prípad ide aj vtedy, keď má Únia vyjadriť pozíciu pri rokovaní v rámci ICCAT, ktorá je organizáciou zodpovednou za prijímanie opatrení na zabezpečenie dlhodobej ochrany a udržateľného využívania rybolovných zdrojov v oblasti spadajúcej do jej zodpovednosti.
- 77 V prejednávanej veci je potrebné jednak uviesť, ako uvádza Komisia, že pozícia Únie v rámci ICCAT spočíva v podpore prijímania opatrení na zachovanie a riadenie populácií rýb v oblasti dohovoru ICCAT, vrátane TAC založených na najlepších dostupných vedeckých odporúčaní, aby sa dosiahol

cieľ stanovený v článku 2 ods. 2 nariadenia o SRP, a to obnovenie a zachovanie populácie lovených druhov nad úrovňami, pri ktorých možno získať maximálny udržateľný výnos. V rámci ICCAT bola potreba riešiť situáciu nadmerného rybolovu tejto populácie rýb uznaná prijatím odporúčania 16-05, v ktorom sa počínajúc rokom 2017 stanovil plán obnovy na obdobie pätnástich rokov, a na rovnaký rok TAC na úrovni 10 500 ton, pričom táto zásada a hodnota boli následne prevzaté v nariadení 2017/127. Toto odporúčanie, na ktoré odkazujú odôvodnenia 9 až 11 napadnutého nariadenia, predpokladá, že určenie kľúča na rozdelenie TAC medzi ZS sa uskutoční na základe transparentných a objektívnych kritérií, vrátane kritérií sociálno-ekonomickej a environmentálnej povahy, ako aj kritérií stanovených v uznesení ICCAT 15-13 týkajúcich sa rozdelenia rybolovných možností.

- 78 Okrem toho mandát udelený Komisii na vedenie rokovaní v mene Únie v rámci ICCAT jej priznal na tento účel určitú flexibilitu. Cieľom Komisie však bolo dosiahnuť pre Úniu na rok 2017 aspoň 70 % TAC pre stredomorského mečiara veľkého. Prítom podľa kompromisu, ktorý sa podarilo dosiahnuť medzi ZS, bola Únii pridelená kvóta vo výške 70,756 % TAC na úrovni 10 500 ton.
- 79 Výsledok rokovaní, ktoré viedla Komisia, teda preukazuje, že Komisia nielenže neprekročila hranice svojho mandátu, ale že tiež využila hranice, v ktorých sa mohla pohybovať tak, že zdôraznila potrebu udržateľného riadenia zdrojov stredomorského mečiara veľkého, a to v prospech všetkých zainteresovaných strán, v dôsledku čoho táto inštitúcia v priebehu týchto rokovaní neporušila článok 17 ZEÚ.
- 80 V druhom rade, pokiaľ ide o výhrady Talianskej republiky týkajúce sa zásady relatívnej stability, je potrebné pripomenúť, že táto zásada odráža kritérium rozdelenia rybolovných možností Únie medzi členské štáty vo forme kvót pridelených uvedeným štátom. Táto zásada teda rybárom nepriznáva žiadnu záruku úlovku určitého množstva rýb, pričom požiadavku relatívnej stability je potrebné vnímať tak, že znamená len zachovanie práva na určitý percentuálny podiel pre každý členský štát pri tomto rozdelení (rozsudok z 22. novembra 2007, *Cofradía de pescadores „San Pedro“ de Bermeo a i./Rada*, C-6/06 P, neuvverejnený, EU:C:2007:702, bod 53).
- 81 V prejednávacom prípade sa Talianska republika domnieva, že zásada relatívnej stability sa uplatní jednak v rámci Únie a v jej vzťahoch s tretími krajinami, a jednak tak na pridelovanie existujúcich rybolovných možností, ako aj na „nové rybolovné možnosti“. Naopak Rada, s ktorou súhlasia aj Komisia a Španielske kráľovstvo, zastáva názor, že táto zásada sa uplatňuje len na vnútornej úrovni Únie a pokiaľ ide o existujúce rybolovné možnosti.
- 82 Po druhé, pokiaľ ide o uplatniteľnosť zásady relatívnej stability vo vzťahu k podielu TAC vyhradenému vo všeobecnosti zo strany ICCAT Únii, je potrebné pripomenúť, že článok 16 ods. 1 prvá veta nariadenia o SRP spresňuje, že rybolovnými možnosťami pridelenými „členským štátom“ sa zabezpečuje relatívna stabilita rybolovných činností v súvislosti s každou populáciou rýb alebo každým druhom rybolovu, a to „jednotlivým členským štátom“. Okrem toho z odôvodnenia 35 tohto nariadenia vyplýva, že vzhľadom na nepriaznivú hospodársku situáciu v odvetví rybolovu a na závislosť určitých pobrežných spoločenských od rybolovu je potrebné osobitne zabezpečiť relatívnu stabilitu rybolovných činností, a to rozdelením rybolovných možností „medzi členské štáty“ na základe predvídateľného podielu populácií rýb „pre každý členský štát“.
- 83 Z uvedeného vyplýva, že zásada relatívnej stability sa uplatní, len pokiaľ ide o rozdelenie rybolovných možností v rámci Únie a nie v rámci jej vonkajších vzťahov.
- 84 Pokiaľ ide o uplatniteľnosť tejto zásady na „nové rybolovné možnosti“, je potrebné predovšetkým zdôrazniť, že článok 16 ods. 1 druhá veta nariadenia o SRP uvádza, že záujmy každého členského štátu sa zohľadňujú „pri pridelovaní nových rybolovných možností“.

- 85 Ďalej je potrebné pripomenúť, že pokiaľ ide o nariadenie č. 2371/2002, ktoré predchádzalo nariadeniu o SRP, a konkrétnejšie pokiaľ ide o článok 20 nariadenia č. 2371/2002, ktorý sa rovnako ako článok 16 nariadenia o SRP týkal pridelenia rybolovných možností, Súdny dvor rozhodol, že je potrebné rozlišovať medzi „existujúcimi rybolovnými možnosťami“, ktorých sa týka odsek 1 tohto článku, a „novými rybolovnými možnosťami“, ktorých sa týka jeho odsek 2 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. novembra 2007, Španielsko/Rada, C-141/05, EU:C:2007:653, bod 85).
- 86 Zatiaľ čo „existujúce rybolovné možnosti“ sú také rybolovné možnosti, ktoré už boli rozdeľované medzi členské štáty, „nové rybolovné možnosti“ sú také, ktoré sa medzi ne rozdeľujú po prvý raz.
- 87 Súdny dvor už v tejto súvislosti rozhodol, že existencia požiadavky relatívnej stability znamená uchovanie určitej pevnej percentuálnej sadzby pre každý členský štát, pričom z tejto požiadavky vyplýva, že pôvodne stanovený kľúč na rozdelenie zostane v platnosti tak dlho, pokiaľ sa neprijme nariadenie, ktoré ho zmení (rozsudok z 8. novembra 2007, Španielsko/Rada, C-141/05, EU:C:2007:653, bod 86 a citovaná judikatúra). Táto požiadavka sa teda uplatňuje len vtedy, ak existuje skoršie rozdelenie rybolovných možností, to znamená, pokiaľ ide o „existujúce rybolovné možnosti“.
- 88 Naopak, nemôže sa uplatniť, ak ešte nebol stanovený žiadny kľúč na rozdelenie medzi členskými štátmi. V takom prípade, teda pri pridelení „nových rybolovných možností“, článok 16 ods. 1 druhá veta nariadenia o SRP stanovuje len to, že sa majú zohľadniť „záujmy každého členského štátu“, pričom pojem záujem môže obsahovať potrebu rešpektovania relatívnej stability rybolovných činností, avšak nie je obmedzený len na túto potrebu (rozsudok z 8. novembra 2007, Španielsko/Rada, C-141/05, EU:C:2007:653, bod 87).
- 89 V prejednávanej veci pri neexistencii právnej úpravy obmedzujúcej rybolovné možnosti v prípade stredomorského mečiara veľkého pred prijatím napadnutého nariadenia, je potrebné vychádzať z toho, že uvedeným nariadením sa rozhodlo o „nových rybolovných možnostiach“ v zmysle článku 16 ods. 1 nariadenia o SRP.
- 90 Z toho vyplýva, že zásada relatívnej stability tak, ako je vyjadrená v článku 16 ods. 1 nariadenia o SRP, sa uplatňuje len na existujúce rybolovné možnosti v rámci Únie, a teda neuplatňuje sa ani na rozdelenie rybolovných možností medzi Úniou a ZS v rámci ICCAT, ani na rozdelenie rybolovných možností medzi členské štáty v rámci Únie, ak tak ako v prejednávanej veci ide o zavedenie nového TAC.
- 91 Preto Rada nemohla prijatím napadnutého nariadenia porušiť túto zásadu.
- 92 Po tretie, pokiaľ ide o zásadu riadnej správy vecí verejných, tak ako je vyjadrená v článku 41 Charty základných práv Európskej únie, dôvody voľby normotvorcu Únie v prospech rokov 2012 až 2015 ako referenčného obdobia, s vylúčením rokov 2010 a 2011, už boli uvedené v bodoch 45, 46 a 60 tohto rozsudku.
- 93 V každom prípade v súlade s ustálenou judikatúrou a ako vyplýva z bodu 57 tohto rozsudku takáto voľba patrí do voľnej úvahy Rady, a to či už ide o povahu a dosah opatrení, ktoré je potrebné prijať, ale v určitej miere aj pokiaľ ide o východiskové údaje. V rámci toho sa súdne preskúmanie musí obmedziť na overenie, či napadnutý akt nie je postihnutý zjavne nesprávnym posúdením alebo zneužitím právomoci a či dotknutý orgán zjavne neprekročil medze svojej voľnej úvahy.
- 94 Ako v tejto súvislosti vyplýva z bodov 58 až 62 tohto rozsudku, Rade nemožno vytýkať, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa rozhodla rozdeliť medzi členské štáty podiel TAC vyhradený Únii na rok 2017 na základe historických úlovkov stredomorského mečiara veľkého počas referenčného obdobia rokov 2012 až 2015.

- 95 V tomto kontexte nemožno Rade vytýkať, že porušila zásadu riadnej správy vecí verejných tým, že neodôvodnila voľbu takéhoto referenčného obdobia na základe „prísneho technického posúdenia“, keďže práve z technických údajov, ktoré poskytla Komisia, vyplynulo, že tonáže úlovkov za roky 2010 a 2011 nemohli byť zohľadnené.
- 96 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné zamietnuť tretí a ôsmy žalobný dôvod ako nedôvodné.

O štvrtom a desiatom žalobnom dôvode, ktoré sú založené na porušení zásady zákazu retroaktivity, zásady právnej istoty a zásady legitímnej dôvery

Argumentácia účastníkov konania

- 97 Týmito žalobnými dôvodmi, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, Talianska republika tvrdí, že napadnuté nariadenie porušuje zásady zákazu retroaktivity, právnej istoty a legitímnej dôvery vzhľadom na to, že bolo prijaté na konci júla 2017, pričom svoje právne účinky vyvoláva od 1. januára 2017, zatiaľ čo obdobie rybolovu stredomorského mečiara veľkého, ktoré trvá od 1. apríla do 31. decembra, už spolovice uplynulo. V rozpore s tým, čo uvádza odôvodnenie 12 napadnutého nariadenia, totiž toto nariadenie podľa nej po prvýkrát v porovnaní s praxou pretrvávajúcou počas predchádzajúcich desaťročí zaviedlo súčasne záväzný TAC, výrazné zníženie percentuálneho podielu Únie na tomto TAC v porovnaní s úrovňou dosiahnutou v predchádzajúcich rokoch, ako aj rozdelenie podielu Únie medzi členské štáty. Takáto „revolúcia“ v produkčných podmienkach v sektore rybolovu Únie mala byť podľa nej vhodne pripravená a predložená dostatočne vopred, aby mali zúčastnené strany dostatočný čas na prispôbenie sa.
- 98 Normotvorca Únie podľa nej tiež porušil zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, keďže pre každý hospodársky subjekt v danej oblasti je mimoriadne dôležité môcť sa oprieť o stabilný regulačný rámec, ktorého zmeny by prinajmenšom mali byť predvídateľné.
- 99 Rada uvádza, že jednak TAC pre stredomorského mečiara veľkého bol stanovený, v tomto prípade nariadením 2017/127, ktoré bolo prijaté v januári 2017, a to napriek tomu, že dohoda o rozdelení tohto TAC v rámci ICCAT sa v danom čase ešte nedosiahla, a jednak, že obdobie rybolovu stredomorského mečiara veľkého trvá od 1. apríla do 31. decembra.
- 100 Podľa tejto inštitúcie bolo zrejmé, že tento TAC musel byť následne zmenený, aby sa znížil podiel TAC vyhradený Únii potom, ako bude tento podiel stanovený zo strany ICCAT. Za týchto okolností nebolo možné nadobudnúť legitímnu dôveru v skutočnosť, že Talianskej republike bude pridelená špecifická kvóta. Rovnako tak podľa nej platí, že na zásadu právnej istoty je možné sa účinne odvolávať až potom, ako je stanovený TAC a jeho podiel vyhradený Únii, a potom, ako sa uskutoční jeho rozdelenie medzi členské štáty. Kým k tomu nedošlo, bolo pri všetkých rybolovných činnostiach vykonávaných pred stanovením týchto kvót potrebné zohľadniť určitú mieru neistoty a obozretnosti, takže neboli splnené podmienky potrebné na uplatnenie zásady legitímnej dôvery.
- 101 Okrem toho, ak by Rada vyčkávala do prijatia konečného rozhodnutia ICCAT, kvóty pre členské štáty na rok 2017 by mohla stanoviť až v októbri 2017. Rozhodnutie prijaté na konci toho istého roku, ktoré by však nadobudlo účinnosť od 1. januára uvedeného roka, a podľa ktorého by sa mali znížiť úlovky stredomorského mečiara veľkého, by však určite vyvolávalo väčší zásah z hľadiska právnej istoty.
- 102 Španielske kráľovstvo tvrdí, že retroaktívne uplatnenie aktov práva Únie v oblasti rybného hospodárstva je úplne obvyklé.

- 103 Komisia sa domnieva, že z údajov o úlovkoch na úrovni Únie, pokiaľ ide o stredomorského mečiara veľkého, vyplýva celkovo 5 125 ton v roku 2016 a 4 793,4 tony v roku 2017, keď kvóta priznaná Únii bola v objeme 7 410 ton. Takéto obmedzenie výlovu zaznamenané počas roka 2017 je čiastočne spôsobené uložením obdobia zákazu rybolovu počas prvých troch mesiacov tohto roku a čiastočne následkom poklesu v porovnaní s rokom 2016 zaznamenaného od apríla 2017, ktorý je mesiacom otvorenia sezóny rybolovu stredomorského mečiara veľkého.
- 104 Posledný uvedený pokles pritom nemôže žiadnu priamu spojitosť so znížením o menej než 600 ton uloženým v nadväznosti na rozhodnutie ICCAT o stanovení podielu Únie na TAC na úrovni 70,756 %. V skutočnosti totiž úlovky stredomorského mečiara veľkého za rok 2017 ostali výrazne nižšie než tie, ktoré sú dovolené na základe napadnutého nariadenia.
- 105 Navyše od začiatku obdobia rybolovu v roku 2017 sa úlovky znížili v porovnaní s predchádzajúcim rokom. Tento trend podľa Komisie pokračoval počas celého obdobia rybolovu roku 2017, aj po nadobudnutí účinnosti napadnutého nariadenia na konci júla 2017. Za týchto okolností podľa nej nemožno účinne tvrdiť, že nadobudnutie účinnosti ustanovení napadnutého nariadenia porušilo zásady legitímnej dôvery alebo právnej istoty.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 106 Pokiaľ ide v prvom rade o retroaktívny účinok napadnutého nariadenia, je potrebné pripomenúť, že hoci vo všeobecnosti zásada právnej istoty bráni tomu, aby bola časová pôsobnosť aktu Únie stanovená odo dňa, ktorý predchádza dňu jeho uverejnenia, výnimočne to môže byť inak, ak to vyžaduje všeobecný záujem a ak je riadne rešpektovaná legitímna dôvera dotknutých subjektov, ako aj pokiaľ zo znenia, účelu alebo systematiky predmetných predpisov jasne vyplýva, že takýto účinok im má byť priznaný (rozsudok z 19. marca 2009, Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, EU:C:2009:167, bod 32 a citovaná judikatúra).
- 107 Je nesporné, že TAC pre stredomorského mečiara veľkého už bol stanovený v nariadení 2017/127, a to od 1. januára 2017 na úrovni 10 500 ton. Preto aj keď ešte bolo potrebné určiť rozdelenie podielu TAC vyhradeného Únii medzi členské štáty, zásada zavedenia nových rybolovných možností bola zavedená už v januári 2017, teda pred začiatkom obdobia rybolovu stredomorského mečiara veľkého 1. apríla 2017. Z toho vyplýva, že ako pripúšťa Talianska republika, k rozhodnutiu o znížení historickej časti došlo súčasne so zavedením TAC.
- 108 Okrem toho ako vyplýva z odôvodnení 9 až 11 napadnutého nariadenia, Rada sa osobitne snažila o dodržanie podielu na TAC pre stredomorského mečiara veľkého stanoveného na rok 2017 v rámci ICCAT. Keďže však k formálnemu schváleniu rozdelenia TAC pre tento druh došlo až 18. apríla 2017, tento cieľ bolo možné dosiahnuť iba tým, že sa stanoví, že napadnuté nariadenie má byť uplatniteľné so spätnou účinnosťou od 1. januára rovnakého roku.
- 109 Okrem toho, ako uvádza Komisia, je potrebné konštatovať, že v čase nadobudnutia účinnosti napadnutého nariadenia 30. júla 2017 neboli rybolovné možnosti stredomorského mečiara veľkého ani zďaleka vyčerpané. V období od 1. apríla 2017, kedy začína obdobie rybolovu tohto druhu, do konca júla 2017 bolo totiž v Únii ulovených o trochu viac než 2 298,3 tony stredomorského mečiara veľkého z celkovo 7 410 ton zodpovedajúcich podielu TAC vyhradeného Únii na rok 2017. Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že talianski rybári v rovnakom období ulovili približne 1 271,3 tony stredomorského mečiara veľkého z kvóty na úrovni 3 736 ton pridelenej Talianskej republike napadnutým nariadením.
- 110 V každom prípade je potrebné zdôrazniť, že posledná uvedená kvóta nebola dosiahnutá ani k 31. decembru 2017, keďže talianski rybári ulovili len 2 285,3 tony stredomorského mečiara veľkého, to znamená 61,16 % uvedenej kvóty.

- 111 Pokiaľ ide v druhom rade o zásady právnej istoty a legitímnej dôvery, je potrebné podotknúť, že prvá z týchto zásad predovšetkým vyžaduje, aby právna úprava bola jasná a presná a aby jej účinky boli predvídateľné, najmä pokiaľ môže mať nepriaznivé dôsledky pre jednotlivcov a podniky (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. októbra 2018, Klohn, C-167/17, EU:C:2018:833, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 112 Právo požadovať ochranu legitímnej dôvery, ktoré je prejavom zásady právnej istoty, sa vzťahuje na každú fyzickú osobu nachádzajúcu sa v situácii, z ktorej vyplýva, že správny orgán Únie u nej vyvolal opodstatnenú nádej. Uisteniami schopnými vyvolať uvedené očakávania sú bez ohľadu na formu, akou boli oznámené, informácie, ktoré sú presné, zhodujú sa, neviažu sa na splnenie žiadnej podmienky a pochádzajú z oprávnených a dôveryhodných zdrojov. Naopak, nikto sa nemôže odvolávať na porušenie tejto zásady, pokiaľ neexistujú presné uistenia, ktoré mu mal poskytnúť správny orgán. Rovnako, pokiaľ je pozorný a obozretný hospodársky subjekt schopný predvídať prijatie opatrenia Únie spôsobilého ovplyvniť jeho záujmy, nemôže sa v prípade prijatia tohto opatrenia dovolávať uvedenej zásady (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. marca 2011, AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, body 71 až 73, ako aj citovanú judikatúru).
- 113 V prejednávanej veci hospodárske subjekty v odvetví rybného hospodárstva Talianska neboli oprávnené odvolávať sa na porušenie zásady ochrany legitímnej dôvery, pretože v dôsledku stanovenia TAC pre stredomorského mečiara veľkého mohli hneď po uverejnení nariadenia 2017/127 predpokladať, že dôjde k stanoveniu nových rybolovných možností s cieľom rozdeliť podiel TAC, ktorý bude pridelený Únii, medzi členské štáty. Ako bolo pripomenuté v bode 107 tohto rozsudku, kľúč pridelovania nových rybolovných možností, hoci sa ich presná úroveň ešte len mala stanoviť, bol v čase začiatku obdobia rybolovu stredomorského mečiara veľkého známy.
- 114 Okrem toho nemožno vytýkať Rade, že hospodárskym subjektom v odvetví talianskeho rybného hospodárstva poskytla akékoľvek záruky, pokiaľ ide o presný údaj o rybolovných kvótach, ktoré im budú vyhradené v napadnutom nariadení.
- 115 Napokon, ako správne uvádza Rada, na zásadu právnej istoty sa možno účinne odvolávať až potom, ako došlo k rozdeleniu TAC medzi členské štáty, čo sa nestalo pred nadobudnutím účinnosti napadnutého nariadenia.
- 116 Z uvedeného vyplýva, že štvrtý a ôsmy žalobný dôvod musia byť odmietnuté ako nedôvodné.

O siedmom žalobnom dôvode založenom na porušení článkov 258 a 260 ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

- 117 Talianska republika poznamenáva, že konanie o porušení povinnosti na základe článku 260 ods. 2 ZFEÚ, ktoré Komisia začala v roku 2011 z dôvodu údajného používania unášaných plávajúcich sietí talianskymi rybármi, táto inštitúcia ukončila v roku 2014. V dôsledku toho podľa nej rozhodnutie vylúčiť roky 2010 a 2011 z referenčného obdobia, na základe ktorého sa majú stanoviť kvóty pre členské štáty, znamenalo, že Rada mala v skutočnosti v úmysle prijať voči Talianskej republike sankciu za to, že si nesplnila svoju povinnosť monitorovať zákaz používania takýchto zariadení. Články 258 a 260 ZFEÚ pritom vyhradzujú Komisii právomoc stíhať porušenia povinností členských štátov, zatiaľ čo Rada nemá vôbec žiadnu právomoc prijať, hoci aj vo forme nariadenia, opatrenia postihujúce členské štáty za nesplnenie povinností, ktoré im vyplývajú z práva Únie. Napadnuté nariadenie preto podľa nej porušuje články 258 a 260 ZFEÚ.
- 118 Rada sa domnieva, že toto tvrdenie je v rozpore s povahou a účelom napadnutého nariadenia. Podľa nej bolo potrebné najst dohodu s inými ZS na TAC, ako aj na jeho podiele, ktorý bude pridelený Únii, a stanoviť referenčné obdobie, aby bolo možné rozhodnúť o rozdelení tejto časti medzi členské štáty

na základe spoľahlivých údajov. Pokiaľ ide o určenie podielu TAC pre stredomorského mečiara veľkého vyhradeného Únii, ICCAT nevychádzala len z údajov o úlovkoch, ale aj z iných kritérií. Táto časť však aj napriek tomu bola na úrovni blízkej uvedeným údajom (približne 70 % TAC namiesto 75 %). Podľa Rady nejde o žiadnu sankciu prijatú voči Talianskej republike, keďže výsledok tohto rokovania v rámci ICCAT má vplyv aj na ostatné dotknuté členské štáty.

- 119 Pokiaľ ide o rozdelenie podielu TAC vyhradeného Únii, voľba obdobia posledných štyroch rokov, to znamená rokov 2012 až 2015 ako referenčného obdobia, je podľa nej už na prvý pohľad úplne primeraná vzhľadom na neexistenciu pravidla stanovujúceho určité obdobie.

Posúdenie Súdny dvorom

- 120 Ako bolo pripomenuté v bodoch 56, 59 a 93 tohto rozsudku, normotvorca Únie má v oblasti rybolovu širokú mieru voľnej úvahy, ktorá zodpovedá politickým úlohám, ktoré mu ukladajú články 40 až 43 ZFEÚ, pričom súdne preskúmanie sa musí obmedziť na overenie, či dotknuté opatrenie nie je postihnuté zjavnou chybou, alebo zneužitím právomoci, alebo či dotknutý orgán zjavne neprekročil medze svojej voľnej úvahy.
- 121 Pokiaľ ide najprv o voľbu referenčného obdobia rokov 2012 až 2015, je potrebné pripomenúť, že ako bolo rozhodnuté v bodoch 58 až 62 tohto rozsudku, Rade nemožno vytýkať, že sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia.
- 122 Ďalej, ako Súdny dvor už mal príležitosť rozhodnúť, zníženie rybolovných možností nemožno prirovnávať k sankciám v akejkoľvek podobe (pozri analogicky rozsudok z 25. októbra 2001, Taliansko/Rada, C-120/99, EU:C:2001:567, bod 75).
- 123 Napokon a v každom prípade postup Rady pri stanovení kľúča na rozdelenie nových rybolovných možností nemožno prirovnávať k právomociam Komisie podľa článkov 258 a 260 ZFEÚ.
- 124 Siedmy žalobný dôvod je preto potrebné zamietnuť ako nedôvodný.

O deviatom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 18 ZFEÚ

Argumentácia účastníkov konania

- 125 Talianska republika tvrdí, že napadnuté nariadenie tým, že penalizuje rybárov v Taliansku tým, že ich rybolovné možnosti v prípade stredomorského mečiara veľkého na rok 2017 znižuje o niekoľko stoviek ton, spôsobuje diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti. Tomuto opatreniu zníženia boli totiž vystavení len talianski rybári, zatiaľ čo zvolenie rokov 2012 až 2015 ako referenčného obdobia nepenalizovalo rybárov z iných členských štátov.
- 126 Rada uvádza, že zavedenie TAC pre tento druh vzťahujúceho sa na Úniu, a v dôsledku toho pridelenie kvót členským štátom, nevyhnutne vytvára obmedzenia rybolovných možností, ale toto obmedzenie sa vzťahuje na všetky dotknuté členské štáty. V dôsledku toho podľa nej nemohlo dôjsť k porušeniu zásady zákazu diskriminácie.
- 127 Komisia tvrdí, že okrem toho, že miera čerpania pridelených kvót neprekročila 61,16 % tejto kvóty na rok 2017 a že vplyv predmetného opatrenia zníženia bol v dôsledku toho relatívny, Súdny dvor už vo svojom rozsudku zo 16. júna 1987, Romkes (46/86, EU:C:1987:287), rozhodol, že použitie metódy, aká bola použitá na stanovenie kvót, o ktoré ide v prejednávacom prípade, nie je v rozpore so zásadou zákazu diskriminácie.

- 128 Španielske kráľovstvo podotýka, že tak postup pridelovania tohto podielu TAC v rámci ICCAT, ako aj jej následné rozdelenie medzi jednotlivé členské štáty, ktoré vykonalo napadnuté nariadenie a ktoré sa uplatňuje jednotne v celej Únii, nie je zdrojom žiadneho rozdielného zaobchádzania v prospech alebo neprospech toho či iného z týchto štátov.

Posúdenie Súdny dvorom

- 129 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora článok 40 ods. 2 druhý pododsek ZFEÚ v spojení s článkom 38 ods. 1 druhým pododsekem ZFEÚ, ktorý stanovuje zákaz akejkoľvek diskriminácie v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej rybárskej politiky, je len osobitným výrazom všeobecnej zásady rovnosti, ktorá vyžaduje, aby sa s porovnateľnými situáciami nezaobchádzalo rozdielne a s rozdielnymi situáciami rovnako, okrem prípadu, ak je rozlišovanie objektívne odôvodnené (rozsudky z 8. novembra 2007, Španielsko/Rada, C-141/05, EU:C:2007:653, bod 40 a citovaná judikatúra, ako aj z 11. januára 2017, Španielsko/Rada, C-128/15, EU:C:2017:3, bod 80 a citovaná judikatúra).
- 130 Je potrebné ešte poznamenať, že metóda použitá na stanovenie percentuálnych podielov pridelených členským štátom v závislosti od množstiev, ktoré ich flotily ulovili počas referenčného obdobia, nie je v rozpore so zásadou zákazu diskriminácie, keďže táto metóda vyžaduje od rybárov z každého členského štátu úsilie o obmedzenie primerané k množstvám, ktoré boli ulovené pred nadobudnutím účinnosti aktu práva Únie obmedzujúceho rybolovné možnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 16. júna 1987, Romkes, 46/86, EU:C:1987:287, bod 23).
- 131 Z toho vyplýva, že hoci v rámci rozhodnutí týkajúcich sa podobných prípadov, ako je prípad, o ktorý ide v tejto žalobe, osobitne v bode 113 rozsudku zo 17. marca 2011, AJD Tuna (C-221/09, EU:C:2011:153), Súdny dvor rozhodol, že rozdielne zaobchádzanie medzi členskými štátmi je protiprávne, pričom vo veci, v ktorej bol vydaný posledný uvedený rozsudok išlo o rozdielne zaobchádzanie na základe vlajky alebo štátu registrácie hospodárskeho subjektu, Talianska republika v rámci tohto konania nepredložila žiadny dôkaz preukazujúci, že by sa s talianskymi rybármi zaobchádzalo menej priaznivo než s rybármi z iných členských štátov nachádzajúcimi sa v porovnateľnej situácii.
- 132 Deviaty žalobný dôvod je preto potrebné zamietnuť ako nedôvodný.
- 133 Keďže žiadnemu zo žalobných dôvodov uvedených Talianskou republikou na podporu tejto žaloby nebolo možné vyhovieť, je potrebné zamietnuť žalobu ako celok.

O trovách

- 134 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Rada navrhla uložiť Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania a Talianska republika nemala úspech vo svojich žalobných dôvodoch, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania.
- 135 V súlade s článkom 140 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku Španielske kráľovstvo a Komisia ako vedľajší účastníci konania znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamietá.

- 2. Talianska republika znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania Rady Európskej únie.**
- 3. Španielske kráľovstvo a Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy